

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Općinski sud u Zlataru po sucu Damiru Čižmeku kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju, Stubičke Toplice, Park Matije Gupca 1, OIB: 490186322737, zastupane po punomoćniku Željku Škudaru, odvjetniku iz Donje Stubice, protiv tuženika HTP Matija Gubec d.d. – u stečaju, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, OIB: 63048129745, zastupanog po punomoćnici Željki Marčić, odvjetnici iz Zagreba, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 26. siječnja 2018. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i z.z. punomoćnice tuženika Andreje Matešić, odvjetnice iz Zagreba, 8. ožujka 2018. godine

presudio je

i

riješio je

I. Ne dopušta se preinaka tužbe podneskom tužitelja od 4. svibnja 2017. godine.

II. Utvrđuje se postojanje tražbine II. višeg isplatnog reda tužitelja Specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju, Stubičke Toplice, Park Matije Gupca 1, OIB: 490186322737 prema tuženiku HTP Matija Gubec d.d. – u stečaju, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, OIB: 63048129745 u iznosu od 1.494.469,15 kn (jedanmilijunčetiristodevedesetčetirtisuće – četiristošezdesetdevet kuna i petnaeset lipa).

III. Utvrđuje se da ne postoji tražbina tražbine II. višeg isplatnog reda tužitelja Specijalne bolnice za medicinsku rehabilitaciju, Stubičke Toplice, Park Matije Gupca 1, OIB: 490186322737 prema tuženiku HTP Matija Gubec d.d. – u stečaju, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, OIB: 63048129745 u preostalom iznosu od 308.874,85 kn (tristoosamtisućaosamstosedamdesetičetiri kune i osamdesetpet lipa).

IV. N a l a ž e s e tuženiku HTP Matija Gubec d.d. – u stečaju, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, OIB: 63048129745 da tužitelju Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju, Stubičke Toplice, Park Matije Gupca 1, OIB: 490186322737 nadoknadi parnični trošak u iznosu od 149.896,80 kn (stočetardesetidevettisućaosamstodevedesetšest kunu i osamdeset lipa), a odbija se preostali dio tužiteljevog zahtjeva za naknadu parničnog troška u iznosu od 302.310,70 kn (tristodvjetisućetristodeset kuna i sedamdeset lipa).

V. O d b i j a s e u cijelosti zahtjev tuženika HTP Matija Gubec d.d. – u stečaju, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, OIB: 63048129745 za naknadu parničnog troška.

Obrazloženje

Tužitelj je 23. kolovoza 2000. godine protiv tuženika podnio tužbu u kojoj navodi da je vlasnik nekretnina upisanih u zk.ul. 3230 k.o. Oroslavje koje se sastoje od: čkbr. 9/1 livada Zimićevo u Toplici od 830 čhv, čkbr. 9/2 livada Zimićevo u Toplici od 381 čhv, čkbr. 9/3 livada Zimićevo u Toplici od 270 čhv, čkbr. 12/1 livada Zimićevo u Toplici od 270 čhv, čkbr. 12/2 livada Zimićevo u Toplici od 415 čhv, čkbr. 13 livada Novoselovo u Toplici od 259 čhv te čkbr. 14/1 livada Polje u Toplici od 102 čhv. Navodi da tuženik ove nekretnine koristi kao parkiralište za goste Hotela Matija Gubec i za svoje zaposlenice, a bez bilo kakvog pitanja i odobrenja od strane tužitelja te da je tuženiku redovno mjesečno, počevši od 1. 1. 1998. dostavljao račune s pozivom na plaćanje naknade za korištenje navedeno zemljišta, u iznosima navedenim u računima, s dospijelošću od 15 dana od dana ispostavljanja računa. Kako tuženik navedeno zemljište koristi bez osnove i pri tome postupa nesavjesno, tužitelj je tužbenim zahtjevom traži da se tuženiku naloži da mu plati 219.480,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeca pojedinih računa.

Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Oспорava osnov tužbenog zahtjeva jer se između stranaka vodi parnični postupak pod brojem P-144/96 radi utvrđivanja prava vlasništva i izdavanja tabularne isprave odnosno predaje u posjed i utvrđenja prava vlasništva i upisa u zemljišne knjige čestica za koje tužitelj navodi da ih je vlasnik, odnosno za koje tvrdi da ih tuženik koristi bez pravne osnove. Oспорava i visinu tužbenog zahtjeva iz razloga što nije jasno temeljem čega je tužitelj utvrdio visinu mjesečne naknade za korištenje parkirališta pa predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Rješenjem Općinskog suda u Donjoj Stubici posl. broj: P-400/00. od 29. studenoga 2000. godine određen je prekid postupka do pravomoćnog završetka parničnog postupka pred tim sudom pod posl. brojem P-144/96.

Podneskom od 4. veljače 2009. tužitelj je obavijestio sud da je navedeni postupak pravomoćno okončan te napominje da njegovo potraživanje iznosi ukupno 1.159.384,05 kuna s danom 30. 9. 2008. (ali nije tako precizirao zahtjev) pa je postupak nastavljen pod novim posl. brojem P-357/09., a postupak je ponovno prekinut rješenjem Posl. broj: P-357/09-12. do pravomoćnosti odluke o protutužbenom zahtjevu staljenom u predmetu P-400/09, rješenje je potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Zlataru broj X Gžx-133/09. od 25. studenoga 2009.

Tužitelj je podneskom od 14. 1. 2015. obavijestio sud da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-276/14 od 15. 9. 2014. nad tuženikom otvoren stečajni postupak; da tuženik sve vrijeme do otvaranja stečajnog postupka koristi predmetne nekretnine te je potraživanje tužitelj raslo tako da konačno iznosi 1.803.344,00 kn te predlaže da sud utvrdi prekid postupka, te da po pravomoćnosti istoga pozove stečajnoj upravitelja na preuzimanje postupka te s obzirom na nastale promjene, umjesto kondemnatornog postavlja deklaratorni zahtjev kojim traži da se utvrdi postojanje njegove tražbine II višeg isplatnog reda u iznosu od 1.803.344,00 kuna.

Rješenjem ovog suda posl. broj: 1. P-357/09-18. od 11. veljače 2015. utvrđeno je da je 15. rujna 2014. godine nastupio prekid postupka te je ujedno pozvan stečajni upravitelj tuženika za preuzme postupak koji je tim rješenjem i nastavljen. Rješenje je postalo pravomoćno 5. ožujka 2015. te je postupak nastavljen pod novim poslovnim brojem P-68/15.

Nakon provedenog vještačenja tužitelj podneskom od 4. svibnja 2017. navodi da tužbeni zahtjev precizira na način da traži da se utvrdi postojanje njegove tražbine II višeg isplatnog reda u iznosu od 4.116.205,17 kuna.

Tuženik se na ročištu 4. srpnja 2017. te kasnijim podnescima protivi preinaci tužbe.

Preinaka tužbe podneskom od 4. svibnja 2017. godine nije dopuštena.

Naime, prema odredbi čl. 191. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - proć. tekst, 25/13, 89/14, dalje: ZPP), preinaka tužbe jest promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći, a prema odredbi čl. 190. st. 2. ZPP-a, nakon dostave tužbe tuženiku za preinaku tužbe potreba je pristanak tuženika; ali i kad se tuženik protivi, sud može dopustiti preinaku ako smatra da bi to bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama.

U konkretnom slučaju, odlučne su odredbe čl. 179. Stečajnog zakona (Narodne novine, br. 44/96, 161/98, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 i 71/15, dalje: SZ), prema kojoj, ako je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak o tražbini pred državnim ili arbitražnim sudom, postupak radi utvrđivanja tražbine nastaviti će se preuzimanjem te parnice te čl. 180. SZ-a, prema kojoj se u parnici utvrđenje tražbine može zahtijevati samo na temelju osnove, u iznosu i u isplatnom redu kako je ono označeno u prijavi ili na ispitnom ročištu.

Sukladno navedenim odredbama parnica je rješenjem posl. broj: 1. P-357/09-18. od 11. veljače 2015. i nastavljena prema tužbenom zahtjevu preinačenom podneskom od 14. siječnja 2015., a tuženik je na ročištu 4. rujna 2015. učinio i nespornim da deklaratorni zahtjev po svojoj visini i osnovi odgovara stanju u prijavi odnosno rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu o upućivanju na parnicu da je podnesak kojim je tužba preinačena predan u zakonskom roku (iz čl. 179. SZ-a) pa se tuženik takvoj preinaci tužbe nije ni mogao protiviti.

Za razliku od toga, tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži utvrđivanje postojanja njegove tražbine II. višeg isplatnog reda u iznosu od 4.116,205,17 kuna protivan je kogentnoj odredbi čl. 180. SZ-a, pa se tuženik takvoj preinaci osnovano protivi te ju ni sud ne može dopustiti te je riješeno kao u točki I. izreke.

U postupku su pročitani: izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul. 3230 k.o. Oroslavje, računi priloženi uz tužbu, ispis kartice priložen uz podnesak tužitelja od 4. 2. 2009., podnesak tuženika iz predmeta Općinskog suda u Zlataru, Stalne službe u Donjoj Stubici posl. broj P-400/09, presuda Općinskog suda u Zlataru, Stalne službe u Donjoj Stubici posl. broj: P-400/09-89. od 29. travnja 2009., kartice konta priložene uz podnesak tužitelja od 14. 1. 2015., presuda Općinskog suda u Zlataru posl. broj: P-1226/09-159. od 14. prosinca 2012., presuda i rješenje Županijskog suda u Zagrebu, Stalne službe u Zlataru posl. broj: 8 GŽ-2092/13-5. od 4. lipnja 2014. godine, rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj: 47 St-276/14-189. od 20. 4. 2015., potvrda o imenovanju Trgovačkog suda u Zagrebu od 20. travnja 2015., prijava novčane tražbine stečajnog vjerovnika te rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu (izvadak iz osnovnog rješenja St-276/14 od 16. prosinca 2014. godine); proveden je očevid na predmetnim nekretnostima uz sudjelovanje geodeta Maria Kranjeca, dipl. ing. geod. koji je napravio i skicu očevida s nalazom i mišljenjem, a provedeno je i financijskog vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije, poreze i procjenu vrijednosti društva Diani Antičić iz trgovačkog društva FORENZIKA PRIMA d.o.o., Zagreb.

Tužbeni zahtjev preciziran podneskom od 14. siječnja 2015. je djelomično osnovan.

Tužitelj svoju tražbinu temelji na tvrdnjama da je on vlasnik parkirališta pred Hotelom Matija Gupce u Stubičkim Toplicama, a da tuženik to parkiralište bez ikakve pravne osnove koristi te tužitelju za to ne plaća nikakvu naknadu.

Posl. broj: 1. P-68/15-65.

Prema odredbi čl. 219. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 53/91, 73/91, 113/93, 3/94, 7/96, 112/99 i 88/01, dalje: ZOO), koji se u konkretnom slučaju prema vremenu podnošenja tužbe i činjenicama iznesenim u postupku primjenjuje, kad je netko tuđu stvar upotrijebio u svoju korist, imalac može zahtijevati, nezavisno od prava na naknadu štete, ili ako nje nema, da mu ovaj naknadi korist koju je imao od upotrebe.

Očevidom i geodetskim vještačenjem utvrđeno je da predmetno parkiralište u potpunosti odgovara čkbr. 1637 k.o. Donja Stubica, a koja obuhvaća, prema starom katastarskom planu, dijelove čkbr. 9/1, 9/2 i 9/3 k.o. Oroslavje.

Nije sporno, a vidljivo je i iz isprava u spisu, da je kao vlasnik ovih nekretnina u zk.ul. 3230 k.o. Oroslavje upisan tužitelj; da je tuženiku presudom ovog suda posl. broj: P-1226/09-159 od 14. prosinca 2012. koja je u tom dijelu potvrđena presudom Županijskog suda u Zagrebu, Stalne službe u Zlataru posl. broj: 8 GŽ-2092/13-5. od 4. lipnja 2014. pravomoćno odbijen protutužbeni zahtjev kojim je tražio da je utvrdi da je on vlasnik, među ostalih, i tih nekretnina te izdavanje tabularne isprave i upis istih na svoje ime, a nije sporno ni da tuženik to parkiralište i dalje drži u posjedu te da za to tužitelju ne plaća nikakvu naknadu.

S obzirom na postavljeni obveznopravni zahtjev, ostale nekretnine navedene u tužbi za ovu parnicu nisu odlučne.

Što se tiče visine koristi koju je tuženik imao od upotrebe parkirališta i koju je obvezan naknaditi tužitelju, računi i ispisi knjigovodstvene kartice koje je tužitelj dostavio u spis nemaju nikakvog značenja budući da među strankama nije sklopljen nikakav pravni posao temeljem kojeg bi tužitelj bio ovlašten tuženiku izdavati račune za upotrebu parkirališta pa je visinu koristi bilo nužno utvrditi financijskim vještačenjem, a prema zadatku određenom rješenjem posl. broj: 1. P-68/15-35. od 3. svibnja 2016. godine.

Stalna sudska vještakinja za financije, poreze i procjenu vrijednosti društva Diana Antičić iz trgovačkog društva FORENZIKA PRIMA d.o.o. je prvo dostavila nalaz i mišljenje koji nisu bili sastavljeni prema postavljenom zadatku, odnosno tim je nalazom i mišljenjem samo izvršne matematički obračun glavnice i kamata prema računima koje je tužitelj dostavio u spis, a nije utvrđeno kakvu je korist tuženik od upotrebe parkirališta mogao imati prema redovitom tijeku stvari, imajući u vidu usporedne cijene parkiranja, broj noćenja odnosno prometa na parkiralištu, djelatnost te ostale relevantne činjenice, na što je vještakinja upozorena na ročištu 4. srpnja 2017., nakon čega je dostavila ispravljeni nalaz i mišljenje od 22. 8. 2017. godine.

Iz ispravljenog nalaza i mišljenja vidljivo je da su isti rađeni na temelju pregleda uzorka od deset hotela odnosno smještajnih jedinica koji se nalaze u gradovima renomiranim po toplicama i rehabilitacijskim centrima, od kojih uslugu parkinga za goste hotela naplaćuje samo Toplice Hotel (Krass Hotel) u Krapinskim Toplicama i to u iznosu od 17,00 kuna za 24 sata (dnevna karta) i to od 2013. pa do danas, a koja naknada uključuje i PDV od 25%.

Navedena je cijena diskontirana, odnosno ukamaćena uz pomoć stope inflacije po predmetnim godinama kao u tablici 3. nalaza.

Nadalje je u nalazu, na temelju podataka dostavljeni od tuženika te pribavljenih od Hrvatske turističke zajednice izračunat i prikazan u tablici 4. broj iskorištenih parkiranih mjesta na godišnjoj razini od 2008. do 2014. godine te je navedeno da za razdoblje od 1998. do 2007. godine nema podataka.

Na temelju navedenih podataka izračunat je i u tablici 5. prikazan prihod koji je tuženik po redovitom tijeku stvari mogao ostvariti od upotrebe tužiteljevog parkirališta u

razdoblju od 2008. do 2014. godine (za ranije razdoblje nema podataka), u ukupnom iznosu od 532.285,95 kuna, specificirano i po godinama.

Izračun kristi koju bi tuženika po redovitom tijeku stvari mogao ostvariti od upotrebe parkirališta u slučaju da je plaćao naknadu za uporabu parkirališta prikaza u tablici 6., s obzirom na postavljeni zadatak nije relevantan.

Sukladno navedenom, prema mišljenju vještaka, u periodu od 1. 1. 2008. do otvaranja stečajnog postupka 15. 09. 2014. godine tuženik je od uporabe tužiteljevog parkirališta, odnosno od iznajmljivanja parkirališta gostima mogao ostvariti prihod od ukupno 532.285,95 kuna, a zbog nedostupnosti podataka nije izvršen izračun za razdoblje od 1998. do 2007. godine.

Na nalazi i mišljenje tuženik nije imao prigovora, a na prigovore tužitelja vještakinja se očitovala pisano, a nakon toga je i saslušana na ročištu 26. siječnja 2018. godine.

Na tom je ročištu vještakinja pozvana da, ako je to nekom metodom moguće, barem približno utvrdi prihoda od uporabe parkirališta u razdoblju od 1998. do 2007. godine te je nakon toga izvršila izračun na način da je isključila godine s bitnom smanjenim brojem noćenja te izračunala prosjek za razdoblje od 2008. do 2011. godine na način da je zbrojila ukupna noćenja po godinama i podijelila brojem godine što je rezultiralo prosjekom od 18.656 noćenja, a pod pretpostavkom koja je korištena i u ostatku izračuna da je po svakoj sobi bilo dvije osobe, došla je do izračuna od 9.328 iskorištenih soba, odnosno istog broja parkirališnih mjesta. Na navedeni broje je primjenjena cijena dnevnog parkinga po godinama iskazana u tablici 3. nalaza te je umnoškom broja parkirnih mjesta i dnevne cijene karte utvrđen godišnji iznos, koji sumarno za razdoblje od 1998. do 2007. godine iznosi 962.183,20 kuna.

Sukladno navedenom, ukupna korist od upotrebe parkirališta za razdoblje od 1998. pa do otvaranja stečajnog postupka 15. 9. 2014. godine iznosi 1.494.469,15 kuna (532.285,95 kn + 962.183,20 kn).

S obzirom da nikakvom metodom nije moguće sasvim egzaktno utvrditi visinu koristi od upotrebe parkirališta, a imajući u vidu i odredbu čl. 223. ZPP-a, sud je nalaz i mišljenje ocijenio uvjerljivim i stručnim te ga je stoga prihvatio u cijelosti.

Što se tiče tužiteljinih prigovora u pogledu kamata, treba reći da iste nisu bili niti su trebale biti predmetom vještačenja.

Naime, iz prijave novčane tražbine stečajnoj vjerovnika (list 99 spisa) vidljivo je da je tužiteljica iz ovog predmeta (ranije predmeta Općinskog suda u Donjoj Stubici pod poslovnim brojevima P-400/00 pa P-357/09 prijavila samo tražbinu u iznosu 1.803.344 kune te je za taj iznos rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-276/14 od 16. prosinca 2014. godine i upućena nastaviti ovu parnicu (vidljivo iz obrazloženja tog rješenja).

Prema odredbi čl. 173. st. 1. SZ-a, prijavi tražbine se u prijepisu prilažu isprave iz kojih tražbina proizlazi, odnosno kojima se dokazuje te se u njoj, među ostalim, navodi pravna osnova i iznos tražbine u kunama.

U pogledu kamata to znači da ista mora biti izračunata od zakašnjenja pa do otvaranja stečajnog postupka i izražena u apsolutnom iznosu, da bi se stečajni upravitelj o tome mogao konkretno očitovati, a iz navedene prijave vidljivo je da se u njoj kamata niti ne spominje tako da se iznos od 1.803.344,00 kuna može smatrati samo prijavom glavnice i ni na koji način nije moguće tumačiti da bi tim iznosom bila obuhvaćena i glavnica i kamate jer bi takva prijava bila neodređena i neodrediva (jer nije naznačeno niti od kada bi kamata tekla i na koji iznos).

Zbog navedenog je presuđeno kao u točkama II. i III. izreke.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a, pri čemu je sud imao u vidu ne samo kvantitativni već i kvalitativni uspjeh.

Tužiteljici su troškovi zastupanja priznati prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, razmjerno uspjehu prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja pojedinih parničnih radnji, a kao potrebni su joj priznati troškovi: sastava tužbe po tbr. 7/1 u iznosu od 3.125,00 kuna, zastupanja na ročištu 16. 10. 2000. po tbr. 9/2 u iznosu od 1.562,50 kuna, sastava podneska od 25. 10. 2000. po tbr. 8/1 u iznosu od 3.125,00 kuna, zastupanja na ročištu 29. 11. 2000. po tbr. 9/2 u iznosu od 1.562,50 kuna, sastava podneska od 4. 2. 2009. po tbr. 8/3 u iznosu od 500,00 kuna, zastupanja na ročištu 28. 3. 2009. po tbr. 9/2 u iznosu od 1.562,50 kuna; sastava podneska od 14. 1. 2015. po tbr. 8/1 u iznosu od 18.716,50 kuna (22.550,00 kn x 83% uspjeha prema VPS-u od 1.803.345,28 kn), zastupanja na ročištu 4. 9. 2015. po tbr. 9/1 u iznosu od 18.716,50 kuna, zastupanja na očevidu po tbr. 9/6 u iznosu od 19.243,55 kn, zastupanja na ročištu 20. 9. 2016. po tbr. 9/2 u iznosu od 9.358,25 kn, zastupanja na ročištu 4. 5. 2017. po tbr. 9/2 u iznosu od 9.358,25 kn, sastava podneska od 13. 9. 2017. po tbr. 8/1 u iznosu od 18.716,50 kn, zastupanja na ročištu 8. 10. 2017. po tbr. 9/2 u iznosu od 9.358,25 kn te zastupanja na ročištu 26. 1. 2018. po tbr. 9/1 u iznosu od 18.716,60 kuna. 18.020

Tužiteljici nisu priznati troškovi sastava žalbe od 7. 9. 2009. jer s njom nije uspjela, a nisu joj priznati ni troškovi sastava podneska od 4. 5. 2017. jer taj podnesak nije bio potreban za vođenje parnice.

Osim troškova zastupanja, tužiteljici su priznati troškovi sudskih pristojbi na tužbu u cijelosti (5.300,00 kn) te na presudu razmjerno uspjehu u iznosu od 4.150,00 kuna.

Troškovi očevida i geodetskog vještačenja (3.000,00 kn) te troškovi financijskog vještačenja (3.000,00 kn i 825,00 kn) tužiteljici su priznati u cijelosti, kao nužni, neovisno o omjeru uspjeha.

Sukladno navedenom, naloženo je tuženiku da tužiteljici na ime naknade parničnog troška plati 149.896,80 kuna, a odbijen je preostali dio njenog zahtjeva za naknadu troškova u iznosu od 302.310,70 kuna.

Imajući u vidu da je tuženik tijekom cijele parnice osporavao ne samo visinu već i osnovu tužbenog zahtjeva, sud je njegov zahtjev za naknadu troškova postupka odbio u cijelosti.

U Zlataru 8. ožujka 2018. godine

S u d a c:

Damir Čižmek

UPUTA O PRAVNOM LJIEKU:

Protiv ove je presude i rješenja nije dopuštena žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana.

DNA:

1. punomoćniku tužitelja Željku Škudaru, odvjetniku iz Donje Stubice
2. punomoćnici tuženika Željki Marčić, odvjetnici iz Zagreba